

Učenje je trpljenje

Ko zaplešem - začutim pesem,
se zamislim in zbežim.
Poletim v visoke oblake,
vse do veselja skritega obzorja,
začne se učenje - skrito trpljenje.

Čas me ustavi,
ples se konča,
pesem utihne,
padem na trda tla.

Začne se učenje - skrito trpljenje.
Matematika je sama zmešnjava.
Plus, minus, deljeno, krat,
to je en navaden hudoben škrat.

Slovenščina je ena sama pravopisna nadležnica.
Pika, vejica, vprašaj, klicaj,
beseda tu, beseda, tam, beseda nam zbeži drugam.

Angleščina je prava nadloga.
Ne izgovorjena, ne napisana beseda,
me prav nič ne uboga,
zato si pesem zavrtim,
ker v njej angleško super govorim.

Na urniku predmetov sto še imam,
en dan je prekratek, kako naj vse znam,
kje ples je, igra in spanje,
noč že trka na moje špranje.

Mi zdaj verjamete,
da v šolo hoditi je res težko,
da učenje je trpljenje,
včasih bilo, je danes in tako vedno bo.

Ina Vidmar 6.a

Knjige

Knjige so debele in čarobne,
ko jih odpremo se z besedami
igrati začnemo.

Besede krožijo okoli nas,
a ko jih preberemo naglas
se besede skrijejo v nas.

Te besede – včasih nežne in prijazne

krožijo po nas,
a drugič zlobne in sovražne
skočijo iz nas.

Zvečer pa vse se spremeni,
besede v sanjah oživijo,
nagajajo, rajajo,
tolažijo in se smeji.

Blažka Grošelj, 5. a

Po hribčku dol in gor

Bil je sončen dan
šli smo v Piran.
Po hribčku dol smo se peljali,
da videli bi morje in sončno obzorje.

Na obali smo pristali,
se prijeli za roke,
se veselo zavrteli
in si pesmico zapeli.

Skupaj švignili smo v lunapark
tam veselo se igrali,
a čas je za odhod prišel,
zato po hribčku gor smo se peljali.

Po hribčku dol,
po hribčku gor,
se ves dan smo vozili
utrujeni domov prišli
in v posteljo skočili.

Nives Ojstršek, 5.a,

Abeceda

Abeceda je vrsta črk,
ki sledijo si v račjem redu,
po pravilu se vrstijo,
in v vrsti se podijo.

Petindvajset črk ima,
od njih vsaka je drugačna,
obliko svojo vsaka ima,
da ljudem je prepoznavna.

Brez abecede črk nebi bilo,

niti A niti Ž,
zato zahvalimo se vsi,
naši abecedni prijateljici.

Katja Trebušak, 6.b

Balončki

Balončki švigajo sem ter tja -
do neba.
Tudi gor in dol -
na pomol.

Raznih barv in oblik,
vsak po svoje je odbit.
Vsak hoče ga imeti,
se z igro z njim ogreti,
še zlasti pa takrat,
ko zunaj vabi nas pomlad.

Rada jih imam,
zato se sama tudi z njimi igram.

Taja Lavrin, 6. a

Domače živali

Domače živali so luštne,
ampak glasne in naporne.
Ta občutek poznam,
ker doma kar tri imam.

Prvi se v naš dom je vselil
prijazen in prisrčen hrček Riki,
ki cvili kot kuža Piki.

Druga je papig Naja prišla,
ki se dere, poje, pleše,
da se ji včasih »sfeclja«!

Tretji se nam je pridružil
spreten in drzen hrček Lojzek,
ki v kletki vse dni nori
in krajša mi dolgočasne dni.

A nekaj me skrbi,
ker se mi zdi,
da mami doma komaj zdrži.

Ajda Gobovc, 6.a

Drevo

Danes sem že spet odšla
do drevesa mojega.
To je res drevo posebno,
zato ga obiskujem redno.

Prav pod njim klopca stoji,
na kateri posedam cele dni,
to drevo me veliko nauči,
z mano svoje veselje in žalost deli.

Zvečer mu pravljico preberem,
ruzak s tal poberem,
in domov hitim, da mame ne razjezim.
Drevo pa v slovo mi zašepeta,
da rado me ima.

Hana Brvar, 6.b

Gozd

Ko v gozdu jesen se začne -
vse rumeno in oranžno je.

Ko v gozdu se poletje prične -
vse v zelenih barvah je.

Gozd je narava, zelena trava in drevesa –
sijoča kot čudovita nebesa.

V gozdu so živali različnih barv,
pomešanih parov in zanimivih oblik.
V gozd rad zahajam, tam se sprostim,
se svežega zraka naužijem in veselim.

Oskar Juvan, 6.b

Knjiga

Knjiga na polici stoji,
z nevidno močjo me vabi,
da primem jo v roke
in jo odprem.

Njene platnice
so kot ptice,
ki v roke poletijo
kadarkoli si ljudje poželijo.

Želijo nas v pravljčni svet popeljati,
pod drevesa ležati,
s princesami klepetati,
se s princi sabljati.

A ura zazvoni
in me prehitro prebudi.

Zarja Burkeljc, 6.b

Knjige

Knjige na policah spijo
in se ne prebudijo.
Vsaka knjiga potrpežljivo čaka,
da jo človeška roka odpre,
temu se knjiga nikoli ne upre.

V knjigah pravljice in pesmice
zapisane spijo,
a če jih beremo – oživijo.

Knjižni junaki se družijo z nami,
po svetu se skupaj podimo,
ko beremo in tudi takrat ko spimo.

Če zgodbe bomo brali,
mladi bomo ostali,
kakšno rimo zapisali,
ker vsi vedo, da so knjige žive,
če se z bralci družijo.

Lan File, 5.b

Knjižnica

Knjižnica je prostor kjer knjige so,
tu knjige živijo, spijo in se skupaj veselijo.
Knjig tu je veliko, največ tistih za sanje,
potovanje, zabavo in razvedrilo,
ko ti je težko in tudi ko ti je lepo.
Pa tudi poučnih –
v njih najdeš prav vse kar zanima te.

Knjige med seboj zelo so različne,
ene velike, druge majhne,
ene suhe in druge debele,
v njih pa velike in male,
tanke in pisane črke na straneh
vabijo bralce,

vsak otrok svojo dobi, če si jo zaželi.

Kar čutim kako je med njimi,
ko polnoč odbije in se knjige zbudijo,
knjižni junaki iz njih pridrvijo,
med policami skačejo sem ter tja,
da se med njimi vse iskra.
Pa še za to poskrbijo,
da knjižničarki delo naredijo,
ko zjutraj v knjižnico pridrvi
in knjige pospravljati hiti.

Ana Goršek, 7.a

Konji (Haflinger, Frizijec)

Na Tirolskem pasma konj
Haflinger živi, a tudi v
Sloveniji, tam kjer sem doma
Dominika preživlja lepe dni.

Najlepši konj na svetu
pa v Arkanasu živi,
kjer se gojijo
najlepši konji Frizijci.

Poskočni in hitri,
izjemne lepote in
iskrivih oči,
hitro v srce sedejo mi.

Jaz pa vse konje
rada imam, naj bodo
veliki in slavni,
mali in glavni.

A moja Dominika
najljubša mi je,
ko jezdiva skupaj
vedno osreči me.

Rebeka Urankar, 6.a

Kozličiči

Kozličiči so mali in veliki,
debeli in suhi,
veseli in tudi žalostni,
kadar so veseli razigrano skačejo,
a ko so lačni se žalostno oglašajo.

Kozliče rad imam,
se v hlevu z njimi igram,
zato zelo mi je hudo,
ko doma mi povedo,
da kozličiči za meso gredo.

Santaro Podlogar, 6.b

Kužki

Kužki so puhasti
in muhasti.
Lahko so veliki ali majhni,
in ljubeči ter vreščiči.

Lahko so glasni ali tihi,
grizljavi in crkljavi.
Sprehod je njihova najljubša stvar,
a nekaterim za to ni prav nič mar.

Vsak drugačne pasme je
in vedno nasmejejo me.
Zato jih rada vsepovsod
peljem na sprehod.

Kužke najraje imam,
se z njimi vsak dan igram.
Po travniku skačemo in se lovimo
da dolgčas in žalost prepodimo.

Jona Lavrin 5.b

Lep dan

Sončni žarek me zbudi,
odprejo moje se oči.
Nasmeh prikrade se na obraz,
lep je jutranji čas.

Pouka danes ni
zato se mi ves dan smeji.
Prijatelji so že prišli -
razigrani se na travnik zapodimo,
da kakšno fino lumparijo zasolimo.

Ker hitro se znoči,
domov se mi mudi.
Tam starši name čakajo
in če zamudim,
lahko kakšno kazen dobim.

Ampak, da se prav razumemo
s prijatelji povsod mi je lepo,
pa vendar najlepše vedno je doma,

Buzina Alja, 6.a

Ljubezen

Ljubezen je bolezen.
Ni ljubezen do šole, žoge,
niti do domače naloge.
Je ljubezen do njega.
Ko želim, da me opazi,
me niti z malim pogledom
ne oplazi.
Čakam in čakam,
da prej še na lotu bi zadela,
kot prave ljubezni v srcu
z njim pogrela.
Kaj naj mu še kupim,
da se mu prikupim.
Prave ljubezni se pač ne da kupiti,
kot drugemu srca ni težko zlomiti.
Čez čas že videla bom
kdo je pravi,
kateri ne bo pozabil name -
niti pri največji stavi.

Nia Borštnar, 7.a

Mačke

Mačke so male in velike,
a vsaka drugačne oblike.
Prve lovijo in se borijo, da preživijo,
druge doma na postelji ležijo in se redijo.

Mladi levi imajo košato grivo,
starejši pa bolj sivo.
Oni so svojeglavi,
in prosto živenci v naravi.

Domače mačke na polju,
od pomladi do jeseni miši lovijo,
pozimi pa v hiši na peči spijo.
Imajo pisan kožušček
in puhast trebušček.

Tea Eftimov Škornik, 6.a razred

Mavrica

Nekoč skozi okno se ozrem
in na nebu vidim mavrični problem.
Vse barve so se razlile in
na nebu izgubile.

Rumena na desni,
oranžna na levi -
vsaka svoj ples kroji.

Modra navzgor,
zelena navzdol -
vsaka skače kamor se ji zazdi.

Potem pa so opazile,
da so ga nekje polomile.

Zato se skupaj razvrstijo,
se hudomušno zasmejijo,
vsaka skoči sem ter tja,
ampak, da veš
to je mavrica.

Ana Grošelj, 6. razred

Moj vsakdan

A veš, ko ti vse narobe gre,
pa se trudiš, da ti v glavi ne zavre.
Te misli in besede in ko rad bi stran
pa nimaš kam.

Ko mi vse narobe gre,
mislím na prijatelje,
ko jim vse fajn gre
in na nobenega ne ozirajo se.

Ampak moje življenje,
zakomplicirano je -
kot nebo, zdaj oblaki
potem zvezde.

Le kam zvezde podnevi gredo?
To se vprašam, ko mi je težko.
Prosim - podaj mi roko
in videl boš, da mi bo šlo.

Melanija Lavtar, 7.B

Moj zajček zeko

Ko zjutraj se zbudim,
hitro k Zekotu zdrvim,
natočim mu vodo, suho travo dam
in kakšen priboljšek za dober dan.

Potem pa v šolo pohitim,
tam se pridno učim,
da lahko petico dobim.

Ko pa je konec šole
in zvonec zazvoni,
domov se mi mudi.
Doma bratec čaka me,
da skupaj se igrava,
ker rada se imava.

Kot že veste,
najljubša naša zabava
zajček Zeko je,
na travniku se z njim igramo,
in skupaj se lepo imamo.

Smrkolj Anže, 6.a

Moja kužika Roxy

Ko se zjutraj zbudim,
poljubček od Roxy dobim,
ko k meni prileti,
se dan polepša mi.

Ko z repkom mahlja,
sem-ter-tja,
vem da rada,
me ima.

Ko iz šole prihitim,
le to si želim,
da z Roxy na
travnik odhitim.

Če kakšen trikec naredi,
pasji priboljšek dobi,
cel dan se igrava in rada se imava,
ob mraku se posloviva
in srečna spat odhitiva.

Tej Švagan, 6. a

Morje

Poleti na morje se gre,
kjer mokra in slana voda čaka te.
V njej se kopaš, čofotaš,
ližeš sladoled in se igraš.

V morju veliko se dogaja,
lahko napihneš tudi zmaja.
Morska plaža je velika,
tudi sova ponoči tam skovika.

Na obali skala stoji,
raku na njej se nekam mudi.
Opazim meduzo, skrita pod skalo lebdi,
morski val jo ujame in s seboj jo vzame.

Zvečer ko se zmračí,
se prižgejo luči.
Lepo se uredimo in na večerni sprehod odhitimo.
Zadovoljni vsi, sladoled privoščimo si.

Karin Ojstrsek, 7.a

Morje

Morje odsev je neba,
lesketa se v soju sveta.

Morje je toplo,
nam ogromno,
svetu majhno,
soncu kot luža,
ki pije jo kuža.

Morje je sveto,
ker rad pije Kreto
in peče omleto.

Zato imejmo ga radi
in pojemo dve čokoladi,
se pri mamici oglasimo,
da še domače marmelade dobimo.

Benjamin Rotar, 5.a

Mucki

Mucki puhasti in razigrani,
nikoli prezaspani.
Ko žalosten si kdaj,
z muckom se igraj.

Ko zapre oči,
hitro zadrema ali zaspi
a ko se zbudi,
razigran je kar za tri.

Mucki miške kdaj lovijo,
in za volno se podijo,
njihove igrače so
vse kar zabavno je.

Mucki hitri so kot blisk,
včasih te poprašnejo,
a ko leni so
je njihov dan zaspan.

Nika Bervar, 5.b

Najboljše prijateljice

Najboljše prijateljice so prijazne in vesele,
velike, male, suhe in debele.
Najboljše prijateljice so smešne in zabavne,
v mojih očeh vedno ta glavne.

Najboljše prijateljice so nabrite in zvite,
vedno kaj ušpičijo in me nasmejijo.
Najboljše prijateljice so firbčne in zvedave
in kot vse punce ideje imajo prave.

A včasih - najboljše prijateljice
so tečne kot brenčeči komarji,
pikajoče kot ose potujoče,
sitne kot zoprne mušice,
jokajoče kot bolne lisice.

Pa vendar kljub temu –
ko najbolj je hudo, se skupaj stisnemo,
o težavah se pogovorimo
in jih s skupnimi močmi
stran spodimo.

Sanja Trebušak, 12 let

Oblak

Kaj na nebu se strastno premika,
izgleda kot iskriva oblika,
je mehak in lep,
ampak je čisto slep?

Kaj sploh je ta stvar?
Izgleda kot da gre eden v par,
to sta oblaka,
ki sta videti kot dva medenjaka.
Res je da ga skoraj ni,
ampak meni se zdi, da vedno spi,
zato sem odšla h babici,
na vrtu sva sedeli in oblake šteli.

Ema Rebolj, 6.b

Oblaki in deček

Dvigajo se sončni oblaki
z belega neba.
Lepa ptička priletela
z drevja zelenega.
Lep fantič na obali
svinčnik grizlja,
po papirju piše
in se smehlja.
Mali razigrani oblaki
vabijo ptičko
tja pod nebo,
kjer sonce toplo greje jo.
Ptička hvaležna prepeva lepo,
fantič na obali list odloži,
ob ptičkini pesmi sladko zaspi.

Jaka Urbanija 6.a 11 let

Bratje in sestre

Bratje in sestre -
to sta pravi nasprotji,
ko kratek stik med njimi preskoči.

Svet na glavo se postavi,
hiša zagori,
jeza iz vseh kotov puhti,
ko mami za glavo se drži.

Čez pet minut spet vse na svojem mestu je,
nasmeh spet med njimi prikrađe se,

sovraštvo pozabljeno je.
A kaj čez pol ure se zgodi?

Čez pol ure vsa zgodba se ponovi,
hiša v zrak poleti
in vsak dan se isto zgodi.

Ana Barlič, 6.a

Pomlad

Pomlad je, ko se narava zbudi,
in vse na okrog se resno čudi,
ker vsako zimo v kot napodi,
zato vsak si ven želi.

Saj vsi se veselijo,
da slišijo ptičjo harmonijo,
čebele delajo v panju med,
nikoli nikjer ne vidiš led.

Pomlad je takšna,
nikjer ni drugačna,
pomlad je ko se narava zbudi,
in vsi so zdaj veseli bili.

Maksim Lara Bedrač, 5.b

Pomladna

V gozdu ptički,
na travniku črički.
Po pomladi diši,
vsepovsod vse cveti.

V vetru metuljčki
si krila sušijo,
po spomladanskem
dežju se veselo lovijo.

Vse se prebuja,
vse zaživi,
odprite vsi srca -
pomlad se budi!

Sara Sušnik 6.a

Potovanje

Tisti, ki potuje,
tisti pravi popotnik je zato,
da odkrije kar v srcu skrivalo se bo.

Pridem do obale,
morje sveti se,
razgled je čudovit
in vse popolno je.
Ko prehodim obalo,
se odločim, da se usedem pod skalo,
na skali je rak,
jaz pa ponudim mu svojo dlan,
da ne bi zbežal stran.

Skupaj se crkljava,
si težave izpoveva,
nato se posloviva,
in srečno odhitiva!

Neja Brodar, 6.b

Prijateljstvo

Prijateljstvo je sveto,
ker ni kar od nekje vzeto,
prijatelji si med seboj vse povedo
in nikoli skrivnosti ne izdajo,
ker radi se imajo.

Prijatelje lahko imaš,
če tudi nisi bogataš,
ker prijatelj pravi,
da ti z ljubeznijo stoji ob strani.

Zato čuvaj svoje prijateljstvo
in ne uniči ga kar tako,
saj vedno ti bo bolje šlo,
če ga čuval boš močno.

Maša Hriberšek, 7.b

Rana ura – presneta ura

Če zgodaj boš vstal,
se boš cel dan slabo držal.
To izkusila sem sama,
ko me je ob pol šestih zbudila mama.

Komaj sem se iz postelje zvalila,
leno sem se udarila v koleno.
In da bi cirkus res bil pravi,
sem se udarila še po glavi.

Ko sem se v razred privalila,
enko sem takoj dobila.
In prva stvar, ki se mi v misli pripodi -
grozni so ti učitelji!
Ker malica bila je neužitna,
sem bila cel dan sitna.
Moji zobje so si zaželeli,
da bi kaj dobrega zmleli.

Tako sem v jedilnico zavila
in pri pultu naročila:
»Na pladnju petke tri,
po možnosti pa še ocvrti učitelji!«

Vesna Pikelj, 7.b

Sonce

Sonce je zvezda,
ki nikoli ne obupa,
nad nami sveti in skrbi,
da nam lepo je vse dni.

A kaj, če Sonce enkrat
bo le ugasnilo?
Se takrat bo naše srce
tudi zaustavilo?

Zato bodimo srečni vsi,
da Sonce naše tako žari,
saj življenja brez njega ni.
Vsi pa vemo,
da živeti je lepo.

Klara Berdajs, 6.

Šola

Šola je majhna ali velika,
a po sebi vedno raznolika.
Kadar je zaspana nas stran od sebe odmika
in nas proti počitnicam pomika.

V šoli učijo majhni in veliki ljudje,
ti imajo dobro ali slabo srce.
Učijo majhne in velike učence,

ki imajo v glavi prazne sence.

A kar se učenci v šoli naučimo,
nikoli iz glave ne izgubimo.
Ker šola, tista majhna ali velika,
se nam ves čas dobrika,
naj se učimo zato,
da lažje v življenju nam bo.

Anja Pišek, 7.b

Šola

Vsak teden kar pet dni
me šolska budilka prebudi.
V šolo moram,
en, dva, tri,
že mama se jezi.

In potem je dolgčas, dooolgčas.
v šoli res trpim, ko se zbudim.
Čeprav med poukom spim,
se ob šolskem zvoncu prebudim.

Ko pa konec je pouka,
se poje vroča juha,
in ko jo pojem,
na trening grem.

Taja Fakin, 7.a

Šola

Budilka mi je zazvonila,
joj, v šolo bom zamudila.
Vse mi gre narobe,
jezna sem kot slovenske divje vode.

Zobno ščetko sem zgubila,
pa ravno včeraj novo sem dobila.
Zadruga se mi je zataknila,
mleko pri zajtrku sem polila.

Ko končno iz hiše sem zavila,
ključe v ključavnici sem pozabila,
pa še avtobus sem zamudila,
a ko v šolo sem stopila,
sem se končno prebudila.

Alekseja Lipovšek, 7.b

Šolska torba

Ta torba res je mora
mislim da je nora,
ker težka je zelo,
nosim jo težko.

A malo mi pomaga,
ker mi nosi zvezke
in druge stvari,
ki jih vanjo spravim si.

Moram jo nositi,
ker njej se nič ne da,
res lenuh je pravi,
če prav vanjo lahko se
različne stvari spravi.

Mama rada se jezi,
ker torba pospravljena ni.
Meni pa se zdi,
da v torbi vse lepo leži.

Takšna pač je šolska torba.
Ne moremo jo spremeniti,
lahko se jo le znebim,
ko brez nje na počitnice hitim.

Brigita Lavrač 5.B

Učitelji in učiteljice

Učitelji in učiteljice
Knjig se držijo,
jih iz rok ne izpustijo.

V učilnico pridejo resni,
v slabo voljo nas spravijo,
že s tem ko nas pozdravijo.

Sledi spraševanje - si mislimo vsi,
učitelj pa z ostrim pogledom strmi,
išče izbranca najboljšega si.

Seveda mene pred tablo pokliče,
me sprašuje in se mi smeji,
za odgovore pravilne mi petico dodeli.

Nina Prašnikar, 6.a

Zima

Zima prekrasna
nas obiskala je,
v hribih snega nam nasula,
belega, puhastega.
Zima prečudovita
nam mraz je poslala,
ledenega, neslišnega.
Na okna pa ledene rože
z ledeno sapo izrezljala.
Mi pa hitro na sneg,
da sneženega moža naredimo,
potem pa premraženi
se skrijemo za peč
in tiho sedimo,
da snežaka ne zbudimo.

Klavdija Robavs, 7.a